

ВАРНАНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

Ще излиза обикновено къмъ 1 и 15 отъ всѣкий мѣсець. — Писма, пари и всичко за Вѣстника да се праща до Градско-Общинското Управление въ Варна.

Цѣната на 24 броя:
за Княжеството 2 лева,
„ други държави 3½ „

За всѣкакви обявления се плаща на единъ редъ отъ 40 букви за първий пѣтъ 15 ст. а за слѣдующитѣ по 10 ст.

ИСТОРИЧЕСКИ ПАМЕТНИЦИ ВЪ ВАРНА.

II.

Imp. caesare T. aelio hadriano antonino P. P. M.
P. P. civitas odessitanorum aquam novo induxit curante t. vitrasio pollione legato ac duce.

(Преводъ) Подъ Императора Цезаря Тита Аелиусъ Адрианъ Антонина Благочестивий, великий първосвещеникъ, Баща на Отечеството, Общината Одессусъ докара водата презъ единъно въ водопроводъ (aqueduc), благодарение на предвидливий Тита Витрасий Поллионъ, Намѣстникъ (на Императора) и военачалникъ. (Антонинъ е царувалъ отъ 138 до 161 г. слѣдъ Рожд. Христ. Забѣлжка отъ Преводача.)

Тоя надписъ е билъ намѣренъ на 23 Мартъ 1851 г. въ Варна у къщата на Арменецъ Хаджи Харакелъ оглу. Отъ него се доказва, че Варна преди се е наричала Одесса (Odessus). Кога именно града ни се е нарекълъ Варна, не е извѣстно. Най старото поменуване названието Варна се срѣща у лѣтописеца Теофана (Théofanes, Chronikon), който казва, че *Българитѣ занели Варна вслѣдствие на побѣдата имъ надъ войската на Императора Погоната* въ 579 г. А Cedrenus (Historia, liv. I, p. 440) пише: „Въ одинадесетата година (отъ царуванieto на Константина Погоната) Българский народъ, като минъ Дунава, и като се отдѣли отъ другитѣ племена на своя родъ (tribus de sa gase), расположи се на лагеръ (сапра) въ Варна въ едни лѣсове и гори“. А. П. Вретосъ пише, че Варна е било първо името на една рѣка, а не на градъ, което заключаватъ и отъ думитѣ на поменжтий Теофана, който като говори за предприятието на генерала Виталияна, казва *Варна при Одесса*. Въ писанието на Конст. Порфирогена De administrando Impregio, *Варна* сѣщо е название на рѣка. *Рѣката Варна* е забѣлжана и въ картата на французский земеписецъ Dell' Isle, обнародвана отъ Бандури да служи за разяснение на вишеозначеното списание De administ. Impregio. Надписа, намѣренъ въ дома на Хаджи Харакелоглу билъ издѣлбанъ на единъ камъкъ четвероугълень отъ три крака дължина. Отъ формата на камъка, както и отъ смисъла на самий надписъ Вретосъ мисли, че той е билъ

съставлявалъ архитравъ на паметникъ, въздвигнатъ въ честь на Тита Витрасия Поллиона, който е билъ гражданский и воененъ управитель на Римската империя въ долния Мизия, т. е. въ България. По едно случайно съпадение тоя надписъ е билъ найденъ стотина крачки отъ днешнята чешма въ Арменската махала, и при останкитѣ на единъ старъ водопроводъ, чиито слѣди, казва Вретосъ, се видятъ въ самий дворъ на казаний Хаджи Харакела. Тоя надписъ билъ пратенъ отъ Варна въ Цариградъ даръ на нѣкой си Фетихъ паша отъ Мустафа ага, и Господъ знае, гдѣ се намира сега, но образецъ (estampage) отъ скъций надписъ се намиралъ въ Императорската Публична Библиотека въ Петербургъ.*) Въместо съ старото име на града

*) На 5 Юлий 1889, като кметъ, отидохъ съ помощницитѣ си г-да Спасовъ, Поповъ и Зюмрюевъ въ дома на арменецъ Хаджи Харакеловъ. Тамъ г-джа Анна, сѣспрѣжа на покойний Меропа, синъ Хаджи Харакеловъ, 75 годишна, ни показа мѣстото, гдѣто се е намѣрилъ преди 35—40 години въпросний надписъ при копанье избата на дома имъ (уч. II Н-о. 801), който надписъ билъ на обикновенъ камъкъ, голѣмъ колкото врата на стая. Тоя камъкъ били извадили тогавъ на улицата, гдѣто твърдѣ много хора дохождали да го гледагъ, докѣ правителственитѣ власти пратили скъций въ Цариградъ, но тамъ, свѣрши Анна Меропова, о ташъ ише гирмемишъ, защото мжжъ ѝ го билъ виждалъ нѣгдѣ подхвърленъ, когато, ако били го прикътали у тѣхъ, щѣли да спечелягъ нѣщо отъ него, защото тоя камъкъ говорилъ за единъ градъ, който търсали. Въ двора Н-о. 801 слѣди отъ водопроводъ не се намѣрихъ, и г-джа Анна за таквогъ нѣщо не знаала.

К. И. М.

Варна, Одессусъ (Odessus), Византийский лѣтописецъ Теофанъ въ Chronicon я нарича *Одиссополисъ*, а други сж я писали *Улиссополитъ*, както я били нарекли Милезиенитъ въ честь на Улиса. Други пъкъ наричатъ „приморската столица на България“ *Лемано*. Варна е била въ долна Мизия единъ отъ първитѣ градове, който е пригърнулъ християнството. Първий епископъ на старата Одесса (Варна) билъ рѣкоположенъ отъ апостолъ Андрея, който билъ дохождалъ тукъ да проповѣда Евангелието. Тоя епископъ се казвалъ Амплий, и него именно поздравлявалъ апостолъ Павелъ въ XVI глава, ст. 8 у посланието си до Римлянитѣ. Старий градъ Одессусъ се е наричалъ нѣколко време и Тибериополъ, преди да се назове по днешното си име Варна, смѣсвана отъ нѣкои писатели съ Круни и съ Дионисополисъ. На пр., ученый италианецъ *Сестини* пише: Варна, тъй наричана отъ турцитѣ и отъ европейцитѣ, се гледа като старий *Дионисополисъ*, който, споредъ *Плиния*, се наричалъ и *Круни*, което значи изворъ.*) Но *M. Vivien de Saint-Martin*, преводача на *Sestini* пише: *Днесъ е признато, че Варна отговаря на старата Одесса*. Сжщо и *Гизо (Guizot)*, преводача на *Gibbon*-а, твърди, че Варна е била старата Одесса. (*Cellaris*, t. I, p. 874; *d'Anville*, t. I.) Всичко това се доказва, пише *A. П. Вретосъ*, и отъ надписа, намѣренъ въ дома на Хаджи Харакелоглу въ Варна. Да се забѣлѣжи и това, гдѣто Варна на распетий пѣтъкъ презъ 1202 г. била силно обсадена и установеный латинский гарнизонъ тогазъ съ населението наедно въ нея на вторий день, т. е. на великата сжббота срѣщу Великденъ твърдѣ зѣвистеглилъ отъ краля на Българитѣ *Иваница*, нареченъ и *Калоянъ*, малкий братъ на *Петра*. Събитие то било твърдѣ трагическо. (*Lébau, Histoire du Bas Empire*, t. XVII, p. 55). Слѣдъ това голѣмо разорение на Варна за историята тя е била забравена, доклѣ презъ 1391 г. отъ български рѣцѣ влѣзла въ турскитѣ, при Султанъ *Баязита*, когато станжала главенъ градъ на *санджакъ*, и трѣбало тя слѣдъ около половина вѣкъ (презъ Ноемврий 1444) да даде име на паметната битка, въ която умрѣлъ кралъ *Владиславъ* полский, и която битка е *Waterloo* на християнитѣ войски у X-й вѣкъ. Отеѣтнѣ, въ 1610 г., както стонъ въ *Le grand Dictionnaire Géographique et Critique*, издаденъ презъ 1741 (*Venise*, t. X, p. 513, article Varna) приморската столица на България била ограбена и изгорена отъ *Казацитѣ*, слѣдъ което Варна била укрѣпена съ яжки зидове, та се обрнжала на булеваръ на Турция върху

*) Колкото за имената на Круни и Дионисополъ, тѣзи имена нито Варна е носила, нито Балчикъ (по *Хаммера Пезекъ*), а тъй се е наричалъ другий старъ градъ, чието име днесъ носи селото *Екрени*, което се намира край морето между Варна и Балчикъ, което *Страбонъ* означава съ името Круни, а *Птоломей Дионисополъ*, и за което *Стефанъ Византийский* въ *De urbisъ* и популисъ пише: *Дионисополъ*, градъ на *Понта*, градъ наричанъ преди Круни поради паданието (каскадата) на водитѣ, който по-сетнѣ взелъ името Дионисополъ, споредъ статията на *Дениса (Бахуса, бога на виното)*, която морето хвърлило на брѣга му.“

Черно-Море. Ето защо въ всичкитѣ войни между Руссия и Турция все се говори и за Варна. Въ 1773 и 1810 русскитѣ генерали не могли да я превзематъ, но презъ Октомврий 1828 г. царъ *Николай* станжалъ нейнъ господарь, благодарение на графъ *Воронцова*, одного отъ най-добритѣ генерали и администратори на русската войска, която била принудена да държи предварително Варна цѣли 70 деня въ силна обсада по суша и по море. („*Traité sur la guerre contre les Turcs par le Baron de Valentin*“, преводъ отъ нѣмски отъ *L. Blesson*. Berlin 1830, p. 234—295). За тоя първий крайморский градъ въ днешното Българско Княжество, който презъ 1855 г. броялъ само около 16,000 души, отъ които „8300 турци, 6100 християни православни, 1000 арменци, 30 евреи, всички турски подданници, и 150 еллински или ионийски подданници“, въ който градъ преди тая епоха освѣнъ архиепископа и другитѣ духовни лица, имало само трима или четворица *чорбаджи*, които говорjali грѣцки; за тоя славенъ градъ, който фигурира въ историята подъ име Одесса за пръвъ пѣтъ на 514 г. слѣдъ Рождество Христово; който градъ (Varna) се казвалъ едно време, както се каза по-горѣ, и *Тибериополъ* (*Le Quien, Oriens Christianus, Parisiis 1740: Diocesis Thracica. Quae Tiberiopolis a Bulgaria Strumitza est. . . ; XVI Ecclesia Varna. Quae Dionisopolis. . . hanc Bulgari Varnam. . . Theophanes ad annum XI Constantini Pogonati Imp. urbem Varnam, Odisao vicinam a Bulgaria statim. . .*); който градъ се е наричалъ и *Bares: Provincia Mysiae Odissi sive Bares (Notitia Hieroclis)*; за тоя исторический градъ, гдѣто като е паднжалъ убитъ младий и храбрый полский кралъ *Владиславъ*, по царъ *Николаева* заповѣдъ, издадена презъ Октомврий 1828г., защото не е могло да се намѣри гроба на речений бойовникъ за християнството, 12 турски топа, отъ взетитѣ като трофеи въ Варна, сж били испратени чрезъ генералъ *Воронцова* въ *Варшава*, столицата на *Полша*, за увѣковѣчение паметта на речений кралъ; за тоя градъ (Варна), чийто священноначалникъ носялъ титлата: *Почетний Екзархъ на Цариградский патриархъ по всичкото Черно море, и Архиепископъ-Митрополитъ Варненский и Каварненский*, — всичко изложено до тукъ исчерпахме отъ отдѣла „Крайморскитѣ градове на България“ (страницы 184—232) у списанието: *La Bulgarie ancienne et moderne par Andrée Papadopolu Vretos, ancien consul de Grèce à Varna (Bulgarie); Saint-Petersbourg, se vend chez M. Dufour, et à Leipzig chez M. Leopold Voss. 1856*. Специално за паметника, намѣренъ въ дома на *Хаджи Аракелова* у Варна, билъ писалъ сжщий авторъ по надълго въ слѣдната книга: *Momoria su la scoperta di Tomi, e sulla billinge iscrizione rinvenuta in Varna, Atene 1853*.

Най-сетнѣ, да кажемъ и това, гдѣто въ Варна, между турцитѣ, често се употрѣблява думата *Джинеисъ*, което се обяснява съ туй, гдѣто въ *Добруджа* както разказва *M. Elie de la Primaudée* въ своето списание „*Etudes sur la commerce au moyen âge. . .*

(Paris, 1848), „Генуезцитѣ“ занимавали множество точки по крайбрежнето (на Черно море), между които и Kostriz (днешното село Кестиричъ?) до Варна, важна крѣпость. . . .“ Въ 1387 г. Генуезцитѣ заключили търговскиятъ твърдѣ износенъ трактатъ, съ Яновка, банъ на Добруджа (приморска България). Въ тоя трактатъ, българский князь отстъпилъ на генуезскитѣ търговци едно удобно мѣсто за лоджа и за църква. . . .“ Въобщо послѣднитѣ крале на България, ише Вретосъ, се старали да я обогатятъ съ търговията чрезъ трактати, заключени не само съ императоритѣ на Истокъ, но и съ двѣтъ много търговски държави на Италия, Републикитѣ Генуезска и Венецианска. . . . Въ Варна имали консулъ както Венецианцитѣ, тъй и Генуезцитѣ. „Както едниятъ, тъй и другитѣ“, ише вишеречений de la Primaudaie, „имали търговски договори съ Българскитѣ крале. Венецианскитѣ търговци въ Варна притежавали мѣсто и църква.“ До колко е распространено въ Варна и въобщо въ Варненско понятието за Генуезцитѣ (Джиневизалеръ), може да се заключи отъ туй, гдѣто турцитѣ и онѣзи християни, които говорятъ още по между си турски, за всѣка найдена старина, казватъ, че тя била отъ Генуезцитѣ (Джиневизалеръ калма). Презъ 1881 г., като пътувахъ отъ Варна съ едного отъ по-първитѣ стари Балчикски граждани (Исмаилъ ефенди Чобаноглу) за Балчикъ, на пътя като приближихме селото Екрени (старий градъ Круни), казави, че тамъ на баиря (Екренискый) и до днесъ се ужъ намиралъ да почива въ памукъ „Римъ-попе“, а на отсамна страна, отъкъмъ Батово (която мѣстность у Вретоса срѣщаме Padova (български Падово?) се намирали чукани отъ стари лозя и останки отъ каменъ пѣть, който едно време отивалъ измежду Варна и Добричъ за Шуменъ. Като се вземе предъ видъ, че въ Варна и околността ѝ земята и камѣнитѣ сж заровити, и предъ видъ на туй, гдѣто около тоя градъ е имало рѣка (Дѣвненската, наричана у Вретоса Derse?), която рѣка се е наричала Варна, не може ли да се предполога основателно, че думата *Варна* произлазя отъ думата *варъ* и е по-стара отъ *Одессусъ*, погрѣшно казвано Одиссоъ както и Одиссополь? Въ списанието на Вретоса (стр. 80) прочетохмъ и слѣднитѣ думи, които кралъ Иванца, неуморний неприятель на латинитѣ (1196—1207), подиръ като е превзелъ Варна (който се е наричалъ самъ Калоянъ), вслѣдствие на послѣдствията на папа Иннокентий, да да не воюва противъ императора Бодуина, е писалъ, между друго, на тоя папа: „Като се извѣстихъ за превземаннето Цариградъ, азъ пратихъ да се поздравятъ латинитѣ и имъ предложихъ приятелството си, но тѣ ми отговорихъ да имъ съмъ върнялъ завоеваната земя, когато азъ си възврънахъ тая земя, която се владѣеше отъ моитѣ предци (fut le domaine de mes ancêtres).“

Варна, 6 Юлий 1889.

Кр. Ив. Мирский.

— Въ Варненската Градско-Общинска Библиотека се получаватъ презъ текущата година и сж на разположение на публиката у читалището на Библиотеката слѣдующитѣ вѣстници и периодически списания отъ:

I. *София*: 1) Държавенъ Вѣстникъ, 2) Периодическо Списание на Българското Книжовно Дружество, 3) Библиотека „Светий Климентъ“, 4) Медицинский Прегледъ, 5) Юридическо Списание, 6) Свобода, 7) Селянинъ, 8) Родолубецъ, 9) Стенографический вѣстникъ, 10) Народни Права, 11) Софийский Общинский вѣстникъ, 12) la Bulgarie;

II. *Пловдивъ*: 13) Преводна Сѣдебна Библиотека; 14) Напредъ, 15) Пловдивъ;

III. *Руссе*: 16) Истокъ, 17) Македония;

IV. *Шуменъ*: 18) Искра;

V. *Варна*: 19) Медицинско Списание, 20) Варненский Общинский вѣстникъ;

VI. *Видинъ*: 21) Вѣстникъ на Учителското Дружество, 22) Вѣнецъ;

VII. *Терново*: 23) Научно Списание, 24) Трудъ;

VIII. *Самоковъ*: 25) Домашенъ Приятель;

IX. *Ловечъ*: 26) Правдолюбъ;

X. *Свищовъ*: 27) Промышленность;

XI. *С. Петербургъ*: 28) Сѣверный вѣстникъ, 29) Вѣстникъ Европы, 30) Русское богатство, 31) Трудъ, 32) Новъ, 33) Живописное Обзорѣние (мѣсечно) 34) Всемирная Иллюстрация, 35) Нива, 36) Земледѣльческая газета, 37) Иллюстрированный Миръ, 38) Живописное Обзорение (недѣлно) 39) Судебная газета, 40) Семья и школа;

XII. *Москва*: 41) Юридический вѣстникъ, 42) Ремесленная газета.

XIII. *Одесса*: 43) Вѣдомости Одесскаго Городскаго Общественаго Управления;

XIV. *Букурещъ*: 44) Monitorul comunal al primariei Bucuresci.

XV. *Парижъ*: 45) L'illustration, 46) Livre d'or de l'exposition; 47) Revue des deux mondes; 48) Journal des économistes; 49) L'éducation, journal des écoles primaires, 50) La grande encyclopédie (получени до сѣга VII тома, отъ по 1200 страници, до думата Bricci);

XVI. *Римъ*: 51) Revue internationale.

XVII. *Брюкселъ*: 52) Revue de droit international et de legislation comparée;

XVIII. *Женева*: 53) Journal de Genève;

XIX. *Будапеща*: 54) La revue de l'orient;

XX. *Болония*: 55) Le perroquet;

XXI. *Лондонъ*: 56) Le haïasdan. Френско-арменский в.).

— Наумява се за всеобщо знание приказа по Общината отъ 18 Ноемврий 1886 подъ г. No. 177, издаденъ съгласно съ рѣшеннето на Варненский Общинский Сѣвътъ отъ 10 с. м. подъ No. 111, споредъ който: I Всички притежатели или съдържатели на гостинница, кафене, кръчма, занаятчийница, писалище, магазинъ и въобщо на всѣкакви дюгени или *продавнички*, длъжни сж да иматъ надъ вратата на заведението си надпись (*виѣтка*, табела), отъ която да се види поне вида на търговията, т. е. каква стока се продава или държи въ заведението, или какво занятие се упражнява тамъ. II За величината на виѣскитѣ, както и за тѣхната направа, която все трѣба да е малко-много изящна или прилична, предоставено е на усмотрѣние на самитѣ притежатели или съдържатели. III Онѣзи, които не се повинуватъ на настоящето распорѣждане, по надлѣжно съставенъ актъ, се наказватъ незабавно по постановления отъ кмета съ глоба до 25 лева.

Съ тоя случай се обяснява, че надписи (виѣски) трѣба да иматъ всички заведения въ Варна, били тѣ писалища или контори, продавници или депозити на стоки, споредъ което трѣба да си иматъ надписи не само кафенетата, дюгенитѣ и други таквизъ заведения, но още фабрицитѣ и всѣкакъв видъ магазини или депозити за стоки, които сѣщо се подчиняватъ на градскій налогъ „годишна такса отъ надписитѣ“, която се взема на основание п. 15 отъ чл. 115 на Закона за градскитѣ общини, и отъ учреждението на който дантъ съ предиднитѣ градски даждия „Фенеръ парасж“ и „пазвантъ хажж“ вече не се облага никое заведение.

— Съ приказъ по Общината отъ 20 Августъ 1888 год. подъ No. 550 е постановено:

Ст. I. Забранява се за напредъ разводжанието за проданъ и *продаванieto* всѣкакъв *едъръ добитъкъ* (коне, волове и прочее) *по улицитѣ на града.*

Ст. II. Продаванието *едъръ добитъкъ* може да става за напредъ само *на двѣ мѣста въ града*, именно на площта между *ковачницитѣ и Държавната Болница*, обикновенно *въ сѣботата*, и на площта *недалеч отъ Табачната, отвѣкъ каменний мостъ*, обикновенно *въ петъкъ.*

Забѣлѣжка. Продаване добитъкъ въ двора си е позволено само въ присѣствие на закупувача на интязапа или Коммисаря-Бирникъ, ако правото интязапъ не е продадено.

Ст. III. Който се хване въ нарушение горнитѣ постановления, на основание съставеній отъ Общинскій Коммисаръ или друго длѣжностно лице актъ, ще се наказва съ глоба до 25 лева, съгласно съ чл. отъ 96 „Закона за градскитѣ общини“.

— Съ приказъ по Общината отъ 20 Августъ 1888, No. 553 е постановено:

Ст. I. Забранява се мръсенето водитѣ на чешмитѣ въ града по какъвто и да било начинъ: прапие и мияние, а сѣщо поение добитъкъ и проч. Поението се позволява само при чешми безъ бурма и които при туй иматъ корита за водопоп.

Ст. II. Неповинующитѣ се на тоя приказъ ще се наказватъ отъ Общинското Управление тутакси слѣдъ констатиране нарушението съ глоба отъ 1 до 25 лева, съгласно Закона.

— Варненската Градско-Общинска Касса, споредъ ревизията, на 1 Юлий 1889:

I. Постѣшло градски приходи отъ 1 Януар. до 30 Юлий т. г. съ наличността отъ 31 Декем. 88 г. 216,966 л. 17 ст.*)
Израсходвано презъ Януарий, Февруарий, Мартъ, Априлий Май и Юлий т. г. 146,172 л. 63 ст.

II. Отъ горната сума въ Юлий т. г. Постѣшло 78,745 л. 38 ст.
Израсходвано 40,758 л. 33 ст.

III. На лице е имало въ Кассата на 1 Юлий 1889:
Отъ градски приходи 70,793 л. 54 ст.
Отъ оставени депозити 12,639 л. 58 ст.
Отъ тѣхъ на 1 Юлий въ Банката градски сумми 65,739 л. 61 ст. и депозити 10,653 л. 24 ст.

Ревизията е направена отъ кмета Кр. Мирский, помощника на кмета Ахмедъ Зюмриевъ и члена на Сѣвѣта Мурадъ Куртевъ.

Варненскій Градско-Общинскій Бирникъ: П. Шишковъ.

*) Съ заетитѣ презъ Юлий т. г. отъ Банката 50,000 лева за отваряние и правение пѣтица.

— Внесено държавни берии отъ града Варна въ Варненското Окрѣжно Ковчежничество презъ Юлий 1889.

Наименование на даждията	За сѣдѣтъ години		За миналата година		За текущата година		Обща сума	
	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.
Поземеленъ налогъ — виѣсто десятъкъ	147	36	28	45	—	—	175	81
Поземеленъ налогъ отъ лозята и абонаментъ	1198	63	595	46	1067	99	2362	08
Емлякъ	2381	36	1335	14	3960	45	7676	85
Иджаръ	419	09	412	66	1137	29	3137	32
Белгикъ	—	—	—	—	85	20	75	20
Серчимъ	1	80	—	60	—	—	2	40
Пѣтна повинность	423	—	119	—	164	—	706	—
Патентовъ налогъ	3891	57	2398	23	3073	47	9363	27
Акцизъ отъ суровий мѣстенъ тютюнъ (мурурие)	—	—	209	25	—	—	209	25
Темтуатъ	297	64	—	—	—	—	297	64
Шарапъ гюмрюкъ	27	—	—	—	—	—	27	70
Глоба отъ патентъ	—	70	141	25	8	—	149	25
Всичко	8788	05	5240	04	9486	40	23514	49

Търгове въ Варн. Град.-Общинско Управление.

1) На 14 Юлий часа на 3 слѣдъ пладнѣ и съ переторжка на 15 сѣщий м. ще се отгаде на предприемачъ направата на двѣ морски бани за предаване на 1 Май 1890 г. Залогъ се иска 5% отъ първоначалната цѣна, която въскожда на 14.044 лева.

2) На 21 Юлий т. г. съ переторжка на 22 сѣщий ще се произведе търгъ за доставка на 25,500 парчета бандарски камѣни за калдаржмъ. Залогъ 5% златни отъ първоначалната цѣна, която възлаза на около 6375 л. Сѣщий день другъ търгъ за други 24500 сѣщо таквизъ камѣни. Условия сѣщи.

3) Отъ 21 Юлий до 30 сѣщий ще се продаватъ 15 градски мѣста, лѣжащи въ мѣстността надъ Сѣборната църква. Залогъ за всѣко мѣсто 50 лева златни.

4) На 1 идущий Августъ т. г. ще се продаватъ мѣстата между Казармата, Новата махала и новитѣ квартали означени въ плана подъ кв. „В“ No. 27; кв. „И“ No. 51.

Умоляватъ се всички отѣзк, у които има или които знаятъ въ Варна исторически паметници, да благоволятъ да обадятъ за туй на Кметството, което още отъ сега отъ името на града благодарни на таквизито.

Курсъ на Българската Народна Банка, Варненскій Клонъ, за 11 Юлий 1889 г.	Купува съ злато		Продава съ злато		Инкасс. въ злато	
	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.
Ажио	—	—	3/4	1 1/2	—	1 1/2
Книжени рубли 100 за	—	—	265	—	263	—
Флорини 100 за	—	—	213	1/2	211	1/2
Марки 100 „	—	—	124	—	124	—
Липри Турски	—	—	—	—	—	—
„ Английски	—	—	25	35	25	35
Банкноти Английски, Френски, Германски, Белгийски и Швейцарски 100 за	99	—	100	—	—	—
100 лева златни à vue	100	—	100	30	100	—

ВАРЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

Ще излява обикновенно къмъ 1 и 15 отъ всекия мѣсець. — Писма, пари и всичко за Вѣстника да се праща до Градско-Общинското Управление въ Варна.

Цѣната на 24 броя:
за Княжеството 2 лева,
„ Други държави 3 1/2 „

За всекикви обявления се плаща на единъ редъ отъ 40 букви за първий пътъ 15 ст. а за слѣдующитѣ по 10 ст.

Наставления за къпание въ морето.

(Отъ Варн. Медич. Дружество).

10) Сезона за къпание въ морето се продължава обикновенно отъ 15-й Юлий до свършъка на мѣсець Августъ.

20) Когато температурата на водата е по-нижа отъ 10 градуса Реомюръ, не трѣба да се вляза въ морето.

30) Влизанието въ морето безъ предварителенъ съветъ отъ доктора е вредително при какво да е болъзнено състояние, или при особено расположение къмъ заболѣвание, при голѣма слабостъ, която съществува сама по себе си, или като послѣдствие на някаква претеглена тежка болѣсть, при състояние на душевно развълнувание, или угнѣтение, и въобще при какво да е особено състояние на организма, както бременность, кърмене, менструация, при твърдѣ млада или стара възраст, при наклонность на вътрѣшно кръвотечение, при охтика, при страдание на сърдцето, при наклонность за прилива на кръвъта въ главата, когато морските бани могатъ да иматъ наведнѣжъ твърдѣ лошаво послѣдствие.

40) Не трѣба да се вляза въ морето преди изгрѣването или слѣдъ заизждането на слънцето.

50) Къпанieto не трѣба да се прави повече отъ два пъти на денъ — заранъ и вечеръ.

60) Къпанieto трѣба да се прави на празенъ стомахъ. Послебитѣ хора могатъ преди къпанieto да испиватъ една чаша мляко, чай, кафе, или една чаша вино.

70) Ако оми, който иска да се къпи, осѣща въ себе си заморяване, то, преди къпанieto, трѣба да си почине: уморенъ човѣкъ не трѣба да влиза въ водата.

80) Ако при пристигание въ банята се осѣща ускорено дишанье, или ускорено биение на сърдцето преди съблачанието трѣба малко почивка.

90) Обичая, който съществува между омиаи, които се къпятъ, за да се избѣгне ужъ отъ простуда, да се съблачатъ, покриватъ съ хавлии и разхождатъ по банята до минувание на пота, е вредителенъ; той обичай често атче подирѣ си простувание.

100) Преди да се влѣзе въ водата, трѣба да се намакри главата и слѣдъ това влизанието въ водата трѣба да стане по възможность по-бърво.

110) Когато се стои въ водата, полезно е едно умѣренно, но не твърдѣ бърво разстривание на тѣлото съ ръцѣ. Плаванieto също е полезно, но не трѣба да отива до уморяване; не трѣба да се плава твърдѣ далеко отъ брѣга, защото често се случаватъ замайване на главата. При развълнувано море вълната трѣба да удара на гърба, а не на гръдитѣ.

120) Въ време на къпанieto необходимо е да се мокри или потапя главата твърдѣ често.

130) Всеко едно къпание трѣба да се продължава отъ 5 най много до 20 минути, и да не се продължава никакъ, щомъ се появятъ треперание въ тѣлото.

140) Слѣдъ излизание отъ водата, тѣлото трѣба да се истрива до сухо, бавното паскхвание на тѣлото е вредително. Коситѣ си женитѣ трѣба да обливатъ съ сладка вода и слѣдъ това пакъ да ги истриватъ.

150) Вредително е, щото единъ пътъ като се излѣзе отъ водата, да се вляза въ нея отново.

160) Слѣдъ къпанieto трѣба да се направи едно умѣренно движение въ течение на четвъртъ часть. Послебитѣ хора трѣба да испиватъ по малко вино. Храна може да бѣде приета слѣдъ единъ часъ и слѣдъ нахранване трѣба да се почива.

170) Ако въ време на къпанieto омиаи, който се къпи осѣти студи, главоболне, той трѣба веднага да излѣзе изъ водата.

180) Ако слѣдъ къпанieto се появятъ болъзненни принадлежци, то трѣба да се спре по съветъ на доктора.

190) Хора здрави, но които не сж навикнали да се къпятъ въ морето, могатъ по-напредъ да направятъ нѣколко бани съ топла морска вода, температурата на която ще се повишава до когато се сравни съ температурата на морето.

ТАРИФА

за къпанията въ морските бани въ гр. Варна.

I. Когато предприемача снабдява посѣтителитѣ съ хавлии и пецемали, плаща се за лица:

а) отъ 14 години на горѣ	30 ст.
б) „ 7 „ до 14 години	20 „
в) „ 4 „ „ 7 „	15 „

II. Когато посѣтителитѣ си иматъ свои хавлии и пецемали, плаща се за лица:

а) отъ 14 години на горѣ	20 ст.
б) „ 7 „ до 14 години	15 „
в) „ 4 „ „ 7 „	10 „

ИЗВЛЪЧЕНИЕ

отъ тарифата за продаваемитѣ питиета и сладка въ градската приморска градина за презъ 1889 г.

И-о. по редъ.	Наименование на питиетата	Продаване съ чаша или бутылка, когато свиря музиката	Стойность	
			л. ст.	л. ст.
1	Бира	Една чаша	20	15
2	Винизанъ	„	20	15
3	Сумада	„	20	15
4	Ликюръ	„	20	15
5	Конякъ	„	15	10
6	Абеситъ	„	15	10
7	Вермудъ	„	15	10
8	Амеръ	„	15	10
9	Мастика	„	15	10
10	Джибренка	„	15	10
11	Вино	„	15	10
12	Кафе	„	15	10
13	Паста	Една порция	25	20
14	Дондурма	„ малка „	25	20
15	Локумъ	Едно парче	15	10
16	Сладка	„ сладко	15	10
17	Пиекоти	„ порция	15	10
18	Бира Виенска	1 бут. голѣма	1 20	1
19	„ Шумнен.	1 „ Експортъ“	60	30
20	„ Ш. Рус. Вар.	1 бутылка	50	40
21	Сичонъ	1 „	25	20
22	Лимонада	1 „	25	20

ИЗВЛЪЧЕНИЕ

отъ тарифата на файтонитѣ (В. О. В. № 1 — 1888).

1) За единъ човѣкъ отъ единъ край на града до другий, по най късий пътъ, т. е за една курса	— 50 ст.
2) За двама души „ „ „ „ „ „ „ „ „	1 — „
7) За единъ човѣкъ возение изъ града единъ цѣла часть	„ 1 50 „
8) „ двама „ „ „ „ „ „ „ „ „	„ 2 — „
1) За единъ човѣкъ отъ града до гарата отивание	„ 1 — „
2) „ двама и по-вече отивание	„ 1 50 „
1) За единъ човѣкъ отъ града до приморската градина	„ — 60 „
2) „ двама и повече	„ 1 — „
19) „ двама до Сандрово (Св. Димитръ)	„ 5 — „
23) „ двама до манастиря Св. Ностандинъ	„ 6 — „
1) За двама до Кавацитѣ и Барантината	„ 2 — „